

- 3) at hele det nødvendige Personale statsansættes som Fuldmægtige, med en Begyndelsesløn af 900 Kr., stigende med 300 Kr. hvert 4de Aar til 2,700 Kr. — og Elever, hvem der senest efter 3 Aars Tjeneste gives Lejlighed til at tage Eksamen og dermed følgende Oprykning i Fuldmægtig-Klassen.

Som Begrundelse af disse Forslag skal vi tillade os at tilføje:

1. Antagelsen.

Det nuværende System, at Postmestrene ganske privat antage Eleverne, medfører, at disse staa uden nogen Garanti for at faa en regelmæssig og systematisk Uddannelse, at Eleven undertiden kommer til at betale en urimelig Pris for sin Uddannelse, skønt der ofte under denne mere lægges Vægt paa at udnytte hans Arbejde, end paa at bibringe ham en god Undervisning.

Systemet udelukker endvidere ganske, at Administrationen kan kontrollere, at Tilgangen staa i rimeligt Forhold til Behovet.

Og endelig er der særlig Grund til at Administrationen nøje kontrollerer Rekrutteringen — nemlig den, at Tilgangen under de langt bedre Forhold i Forretningstilivet langt fra altid bestaar af de dygtigste og paalideligste af de unge Mennesker, som hvert Aar efter endt Præliminæreksamen skulle søge sig en Stilling.

Hertil kommer, at i et erhvervsdygtigt Folk som det danske, hvor Tillobet til de faste Stillinger jo i Forvejen ikke er synderlig stort — der have de elendige Lønningsforhold i Postvæsenet i de senere Aar naturligvis virket affrættende paa netop de bedste Kræfter.

Tilgangen har da ogsaa været saa ringe, at der den største Del af det sidste Aar til Stadighed har staaet ca. 20 Assistentpladser ledige, uden at det var muligt at faa dem besatte.

Arbejdet har da maattet udføres af Postmesterens Familie og Bekendte, i Kjøbenhavn har man især anvendt Underofficerer.

Det siges, at Postvæsenets Autoriteter have henvendt sig til Realskolerne for at hverve Mandstaf. Vort Engageringsbureau har været i Forbindelse med flere unge Mænd, som saaledes vare blevne lokkede ind i Postvæsenet, men som, da de saa, at Løstjerne blevne svæge, gik til Statsbanerne.

Disse uheldige Forhold ved Antagelsen have da ogsaa ført til, at et ret betydeligt Antal (i 1900 ca. 20) have maattet afskediges igen paa Grund af Uduelighed og Uhæderlighed. Det forekommer os, at Staten her staaer over for en Fare, og at denne kunde afværges ved at Postvæsenet, ligesom Statsbanerne, administrativt antager Eleverne og sørger for deres Uddannelse. Der kan da føres en betryggende Kontrol med, at Tilgangen svarer til Behovet, og stilles saadanne Fordringer til Aspiranternes personlige Dannelse og faglige Uddannelse, at Staten kan sikre sig en god Rekruttering.

2. Ansættelsen.

Følge Lovforslaget skal det subalterne Personale kun forøges med 180 „statsansatte Assistenten“, som de kaldes.

Ved Siden heraf agter man at bibeholde et Par Hundrede privat antagne Funktionær, der som hidtil ville komme til at føre de forstelligste Venevnelser, saasom: Kæserveefspedienter, Fuldmægtige, Assistenten og Elever — et System af Omsvøb og Uregelmæssigheder, hvis skæbnesvangre Betydning saavel for Staten som for Personalet vi have haft Lejlighed til at iagttage under vort Arbejde med Postassistenternes Engageringsbureau, som Foreningen har oprettet for at faa nogen ordnende og forbedrende Indflydelse paa de forvirrede Forhold og for muligvis at bringe lidt System i Uddannelsen — kort sagt, for at tage det Arbejde op, som vi haabe, at Administrationen efter den ny Lønningslov selv kommer til at overtage.

Dette Engageringsbureau har virket i et Aar; i den Tid er der herigennem blevet besat over 100 Pladser. Det vil sige, at en Fjerdedel af det private Personale har skiftet Plads i et Aar! Det er herigennem lykkedes os at sætte Lønnen noget op, men kommer den til en vis Grænse, saa sige Postmestrene: „Nej! saa hellere nøjes med en Elev“.